

ÜZENET

Nádassy Csaba, nyíregyházi olvasónktól:

Az okos nő is csukott szemmel csókolózik, de megnézi, hogy kivel.

MARLENE DIETRICH

POSTÁNKBÓL

Elment a város utolsó primása

Bár görög volt, de római katolikus szertartás szerint, nagy részvét mellett, hegedűszo kíséretében június 28-án helyezték örök nyugalomra Tiszavasváriban Papp Lajost, aki nyolcvanöt évesen váratlanul távozott közülünk.

A város utolsó magyar primása, aki a magyar népi muzsika egyetlen városi himnódója volt, hosszú útra indult, hogy megkeresse zenésztársait. Ő, a közismert és szeretett zenész, méhés és ácsmester sokunknak fog hiányozni. Tartalmas emberi

A temetés

FOTO: A SZERZŐ

életét elt egyedül, de soha sem magányosan. Körül vették jó barátai, rokonai, ismerősei és gondoskodó, fogadott családtagjai. Isten áldjon! A Mindenható legyen Veled! Nyugodj békében Lajos bácsi!

HANKÓ ANDRÁS

OLVASÓNK ÍRJA

Legyen a zene mindenkié!

Június 25-én került sor a kisvárdai Városi Bölcsőde és Rehabilitációs Napköziotthon és a Városi Könyvtár közös együttműködésében „életről hozott” előadássorozat utolsó ünnepi rendezvényére. A Segíthetők? MOI! Gyermekek Gyógyító Program jövőtől elindított, s az elmúlt év

felhasználva, esélyt adni a sérült gyerekek személyiségének fejlesztésére. Befejtésüket ezúttal a magyar népzene volt a „főszerep”. Tírpák Ferenc, a Weiner Leó Alapfokú Zene- és Művészeti Iskola tanára, előadása során színesen és érdekesen hozta közel a népes hallgatósághoz a magyar népzene. A műsor legfontosabb eleme a szinte folyamatosan szóló ének és „citeraszó” volt. A Ligetkék Népzenei Enekegyüttes pa-

LAKÓHELYEM
TELEPÜLÉSI
ALOLDALAINK
lakohelyem.szoh.hu

Az összetartozás ereje

Az újság május 30-ai számában „Mennyibe kerül” címmel megjelent olvasói levélre szeretnék reagálni. Sajnálatos módon nem tudom a nevét elhallgató levélírónak a kíváncsiságot általánosságban kielégíteni, de némi információval tudok szolgálni. Ellenben azon igen elsődlikodom, hogy a kisebb települések, kisebb városok, netán városrészek egyszeri, éves programjai ellen emeli kifogást. Kérdésem: miért? Csak feltételezni tudom, hogy emlékszik arra, hogy ezelőtt jó pár évtizeddel is megvoltak az összejövetelek, azonban nem annyira önszántunkból, hanem felső kényszer hatására, s volt figyelő bőven, hogy kik voltak ott és kik nem... A kisebb települések és városrészek rendezvényei, legalább is, nálunk Sóstóhegyen civil önszerveződéssel történnek, s olyan gazdag lelket melegenítő és kellőmese, időt és éhséget elűző műsorokkal, főzőversennyel, az itteni lakosok szerint is már kar lenne kihagyni. Természetesen ezen rendezvények megszervezése sok fáradságot és anyagi hozzájárulást nem sajnáló emberek nélkül nem megy. Biztos vagyok abban, hogy hasonlóan működ-

A találkozó résztvevői

FOTO: OLVASÓNKTÓL

Sikeres életpálya mögöttük

Ötven éve már, hogy 22 pályakezdő diák érettségi vizsgát tett a Nyíregyházi Mezőgazdasági Gépezet Technikumban. A technikai évek alatt - tanáraink aldozatos, oktató, nevelő munkája révén - egy baráti, összetartó közösséggé formálódottunk, melyet az is igazol, hogy öt-tíz évenként találkozunk. A június 18-ai találkozásunk különlegességét, a fél évszázados

évforduló adta. A hagyományainknak megfelelően a feleségek is eljöttek, akiket szeretettel üdvözöltünk. A találkozás alkalmát adott arra a szomorú kötelességünk teljesítésére, hogy megemlékezzünk öt elhunyt osztálytársunkról és tanárainkról, akiknek sírjaira elhelyeztük a megemlékezés virágait. Sajnos ötven betegség miatt nem tudtak eljönni. Vacsora közben és

után örömmel hallgattuk egymás történeteit munkájáról, családjáról. Visszaemlékeztünk a technikai évek vidám történeteire, tanárainkra, akiknek lelkiismeretes, nevelő munkája nyomán sikeres életpályát tudhatunk magunk mögött. Azzal búcsúztunk, hogy ezt követően, a lehetőségek szerint, évente találkozzunk majd más-más helyszínen.

A SZERVEZŐK

dik a többi helyeken is. Abban igaz van az Ön által említett polgármesternek, a nullszaldó már nyereséget jelent. Vannak olyan emberek és egyre többen, akik a lélek melegeért, az összetartozás élményéért hoznak áldozatokat. Június 26-án rendezett 4. Sóstó - Sós-

tóhegyi Iglice Napunkon két napig nyolcvan határainkon túli gyereket fogadtunk, akik gazdag tánc-, ének és egyéb műsorokkal adtak izellőt gazdag kultúrájukból. Ez már az a színpad, melyet nem szabad kizárólag anyagnak mérni. Nem értem, mi baj van a kis

települések futballjával? Pár ezres községnek, kisvárosnak átlagban annyi közönsége van, hogy több első osztályú csapat is megilygelhetné. Szerintem több támogatást érdemelnek, mert már Afrika is lekövén bennünket!

VENGRIKÁK JÁNOS, SÓSTÓHEGY